

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 60 Cts

N^R 52

OP KERSTDAG
VERGETEN WIJ NIEMAND...

GHION

HOUDT DE DIEF !

WAT ik hier vandaag vertel, is echt gebeurd te Londen voor enkele weken.

In een volkswijk waren jongens aan het spelen met pijlen en bogen, toen ze plotseling hulpkreten hoorden slaken. Zij liepen naar de nabijgelegen straat van waar de kreten kwamen en zagen daar een bankbediende vechten met een onbekende, die hem een aktentas met een bedrag van 500.000 frank afhandig maakte.

De dief sloeg op de vlucht, maar groot was zijn verbazing, toen hij zag dat hij achtervolgd werd door een hele bende straatjongens. De kleine « Robin Hoods » bestookten de dief met hun pijlen, omsingelden hem, en hij was gedwongen zich over te geven.

Je kunt je voorstellen dat deze boogschutters door heel Engeland werden gevierd als echte helden !

Kuifje

DE POSTBODE WORDT VERWACHT DOOR

Paul Van Acker, Stationplein, 5, Wetteren, *is veertien jaar oud en zoekt kontakt met een jongen uit Frankrijk, Duitsland of Nederland. Paul verzamelt postzegels en sluitzegels, en houdt ook veel van reizen.*

Jacques Pooters, Scheldestraat, 4, Antwerpen, *wenst te korresponderen met iemand van zijn leeftijd (vijftien jaar en half) in het Nederlands of het Engels.*

Richard Hietbrink, Hengelosestraat, 255, Enschede (Holland), *wenst te briefwisselen in het Engels, Frans, Duits of Nederlands met jongens uit alle landen, behalve België en Duitsland. Richard is vijftien jaar, houdt van vliegtuigen, lektuur, muziek, film, hockey, zwemmen en gymnastiek en verzamelt postzegels.*

Gilbert Samijn, Van Houttestraat, 33, Gentbrugge, *kijkt met belangstelling uit naar brieven van jongens die met hem willen korresponderen.*

Onder ons...

IN EEN HOEKJE MET EEN BOEKJE

De Uitgeverij Desclée-De Brouwer stuurde ons een nieuwste titel van haar reeks « Goudvinken », namelijk het verhaal « Drie Kinderen en de Zee » van Daan Inghelram, geïllustreerd met wit-zwart tekeningen van Tjienke Dagnelie. Het is een prettig verhaal dat door jongens en meisjes van 8 à 14 jaar met veel genoegen zal ter hand genomen worden.

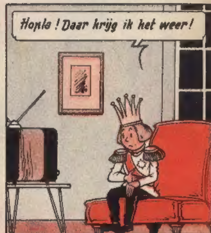
In de « Troubadourreeks » van de uitgeverij Desclée-De Brouwer verscheen eveneens een nieuwe titel : « Het Geheime Atoomlaboratorium » van Nic Van De Burgt. Het onderwerp is natuurlijk op en top modern. Het boek zal met geestdrift gelezen worden door jongens van 10 à 15 jaar. Het werd verzorgd uitgegeven en mooi gezet in de aangenaam lezende Bodoniletter. Ingenaaid kost het 45 frank.

De Uitgeverij Lannoo, van Tielt stuurde ons een plezierig jeugdverhaal van Luc Versteylen « Uit het logboek van Kartouchke », « een reeks kluchten, klachten en koleires », zoals de schrijver zijn boekje ondertiteit. Het is niet in eerste instantie bestemd voor de kollegejongens van rond de twaalf jaar, die de dramatisch personae zijn, maar wel voor ouderen die dit boek over de jeugd met veel plezier zullen lezen. Het is op een vrije en vrolijke manier geïllustreerd door Lie.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

Vermaken wij

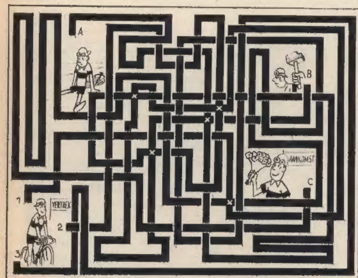

Geschiedenis zonder woorden.

KOMT DEZE RENNER AAN HET EINDPUNT ?

Kan je deze renner naar de overwinning leiden ? Zorg er voor de val (A) te vermijden en laat hem ook niet met een hamer op het hoofd slaan (B) !

Je kan de renner over de weg 1,2 of 3 sturen, zoals je verkiest, en je mag van weg veranderen doch enkel op de met een wit kruisje aangestipte punten.

ONZE TEST

VOOR TONEELSPELER IN DE WIEG GELEGD ?

BIJNA alle meisjes en jongens houden er van zich te verkleden maar dat betekent nog niet dat zij er van dromen eens als gevierd toneelspeler of speelster op de planken te staan. Begaafdheid en een goed geheugen volstaan nog niet om akteur te zijn, men moet studeren, werken en zijn spel voortdurend perfectioneren. De weg die naar het sukses leidt is meestal lang en het sukses zelf is gewoonlijk van korte duur.

Indien je meent dat je in de wieg gelegd bent om toneelspeler te worden, wensen we je in ieder geval veel sukses toe !

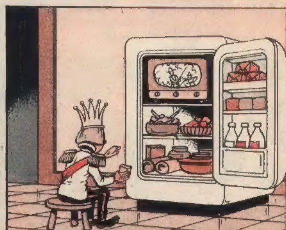
		Ja	Neen
1	Je houdt er van je te verkleden ?	......	......
2	Je hebt een goede uitspraak ?	......	......
3	Je jubelt wanneer je (bv. op school) een rol mag spelen in een toneelstuk ?	......	......
4	Je leert je rol spelenderwijs ?	......	......
5	Je bent in staat een zieke vriend onmiddellijk te vervangen en zijn rol te spelen ?	......	......
6	Je bent « thuis » op de planken ?	......	......
7	Je speelt je rol levendig, met vuur ?	......	......
8	Je hebt een uitstekend geheugen en je leert lange stukken (en zelfs verzen) makkelijk van buiten ?	......	......
9	Je steekt je zonder moeite in de huid van de figuur die je moet uitbeelden	......	......
10	Je aanvaardt graag kleine rollen omdat je zo graag toneel speelt ?	......	......
11	In het dagelijks leven verwek je soms de indruk « voor het voetlicht » te staan ?	......	......
12	Je gaat zo dikwijls naar het teater als je kan ?	......	......
	Totaal	......	......

ANTWOORD OP DE TEST OP BLZ. 31

DOOR WILLY VANDERSTEEN

ANDRE LE NÔTRE

1613-1700

TEKENINGEN VAN L. & F. FUNCKEN.

1

De jongen laat zijn penselen in de steek, en gaat weer moedig snoeien en planten.

Enkele jaren later...
Men heeft me gevraagd hier een tuin aan te leggen...

Het moet een aangenaam natuurdecor worden, en dat zal niet erg makkelijk zijn !
Luister, vader, ik heb een idee...

Diezelfde avond...
Zo zal het wel gaan. Indien de oppervlakte wat groter ware, zou ik er prachtige perspectieven kunnen in leggen !

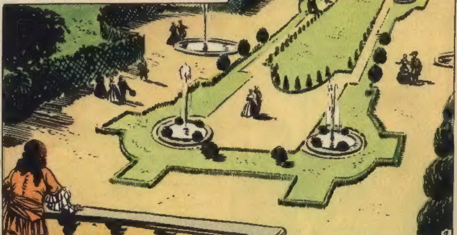

André wordt tuinarchitekt, en doet het plan uitvoeren dat hij heeft getekend...

Enkele maanden later...
Het geval begint vorm en gestalte te krijgen... Tegenover deze groene haag wil ik een groot parterre met rode en gele bloemen...

In 1656 bezoekt minister Foucquet de nieuwe tuin...
Wat een heerlijke tuin, mevrouw ! Uw hovenier bezit een uitzonderlijk talent !

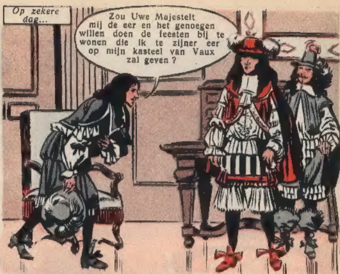

Ziehier de kunstenaar waarvan u het werk bewonderde : André Le Nôtre.
Ik zou hem de aanleg van een park rond mijn nieuw kasteel willen toevertrouwen.

Ik heb nog nooit een gelegenheid gehad om mijn grootse plannen uit te voeren. Ik aanvaard dankbaar uw voorstel, mijnheer de minister.

Ditmaal kan Le Nôtre beschikken over een groot budget en veel medewerkers. Hij slaagt er in een nooit verwezenlijkte perfektie op het gebied van de tuinbouw te bereiken.
2

Mijnheer Le Nôtre, zelfs de koning zou jaloers zijn op deze tuin !

In het jaar 1661 was Versailles nog maar een klein kasteel, een gewezen jachthuis van koning Hendrik IV, dat lichtjes werd vergroot door Lodewijk XIII, die een groot jager was, en er met zijn zoon Lodewijk XIV, veel verbleef.

Op zekere dag...
Zou Uwe Majesteit mij de eer en het genoegen willen doen de feesten bij te wonen die ik te zijner eer op mijn kasteel van Vaux zal geven ?

De koning werd verblind door de prinselijke pracht en praal van zijn minister van Financiën.

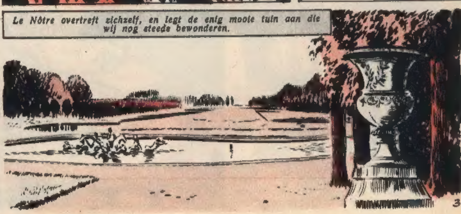

Enkele weken later...
Mijnheer Foucquet spreidt een uitdagende... en verdachte luxe tentoon...
Ja, sire, ik geloof dat de financiën een kontrole nodig hebben !

Je hebt gelijk, mijnheer Colbert. Je moet de Staatsrekeningen zorgvuldig nazien !

Weldra is Colbert er van overtuigd dat Foucquet de uitgaven opdrijft in zijn voordeel en sommige inkomsten verduistert...
Mijnheer d'Artagnan, u moet vandaag nog minister Foucquet aanhouden.

Bewust van zijn absolute macht, begint Lodewijk XIV zijn glorierijke regering.
NEC PLVRIBVS IMPAR

Mijnheer Le Vau, mijnheer Le Nôtre en mijnheer Le Brun, u waart de architekt, de hovenier en de dekorateur van mijnheer Foucquet. Ik geef u de opdracht van Versailles de parel van mijn kroon te maken !

Le Nôtre overtreft zichzelf, en legt de enig mooie tuin aan die wij nog steeds bewonderen.
3

Volgende week : KARDINAAL SPELLMAN

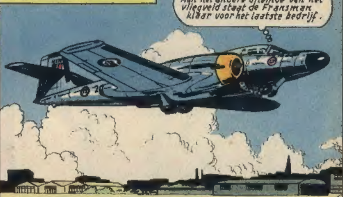
DAN COOPER IN : KOERS

Dan wil Marc genezen en Fergusac, een

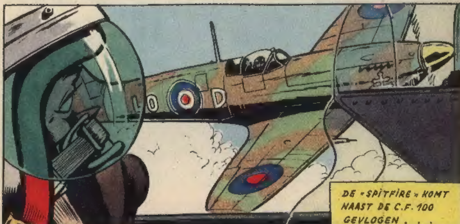

OP MARS

door Albert Weinberg

rans piloot, zal hem daarbij helpen...

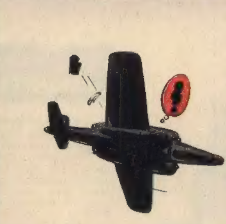

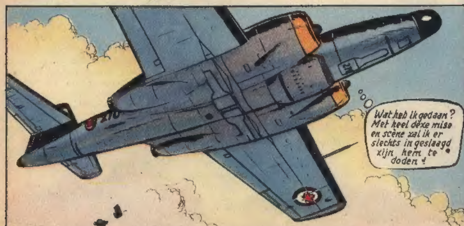

(Wordt voortgezet.)

Een gebeurtenis zonder voorgaande...

Een moment onoplettendheid is genoeg om roemloos te eindigen in het stro.

Twee rivalen maken een proefrit alvorens de grote wedren in te zetten.

5..4..3..2..1, VERTREK!

De Weg van de Jeugd BP » is vertrokken, goed en wel vertrokken. We mogen gerust zeggen dat de start sensationeel was en het onthaal dat het publiek, zo oud als jong, dit initiatief reserveerde de verwachtingen van de inrichters overtrof.

WAT IS « DE WEG VAN DE JEUGD » ?

Het was toen de scholen, na de zomervakantie, weer hun poorten hadden geopend, dat de firma BP Belgium, in samenwerking met het weekblad « Kuifje », het « Groot Kampioenschap van België » voor kleine racewagens inrichtte. Ja, je hebt goed gelezen, het gaat hier helemaal niet om speelgoedwagentjes met pedalen maar om echte kleine renwagens uitgerust met een tweetaktmotor !

Met deze racewagens kan je — indien je handig bent en kruim hebt — in het wielspoor treden van Gendebien en Paul Frère en een knap racer worden.

« De Weg van de Jeugd BP », die in enkele weken tijds bekendheid verwierf, begon een rondvaart door ons land voorafgegaan van een publiciteitskaravaan die aan de reklamestoet van de Ronde van Frankrijk doet denken.

Volgende steden genoten het voorrecht de kleine, prachtige racewagens binnen hun muren te zien : Gent, Luik, Verviers, Namen, Seraing, Eupen, Malmedy en Brussel. Op deze pagina zie je dan de wagens met hun technische steekkaart.

DE EERSTE KAMPIOENEN

Toen de eerste wedrennen plaatsvonden meenden de mensen wellicht te dromen : de renbaan afgezet met de traditionele bussels stro, de jonge racers van 9 tot 12 jaar — gehelmd zoals het echte racers past — die met een snelheid van 35 km per uur rondsnorren, de starter die met de klassieke geruite wimpel zwaait, de snelle en vaardige werktuigkundigen, die speaker voor z'n micro...

Het zeer talrijk publiek was spoedig in de ban en volgde de wedrennen met de grootste spanning.

Onze medewerker Luc Varenne (in het midden) in vrolijk gesprek gewikkeld met onze twee nieuwe sportmedewerkers Paul Frère (links) en Camille Fichefet (rechts).

LUC VARENNE PRESENTEERT :

TWEE NI[...] PAUL FRER[...]

CAMILLE FICHEFET

De redaktie vroeg me jullie twee nieuwe vrienden voor te stellen : Camille Fichefet en Paul Frère. Ik vraag aan de tweede ekskuus omdat ik de eerste beter ken. Hij zal dat trouwens ook wel weten. Paul Frère is tot ver over de grenzen bekend, terwijl de populariteit van Camille Fichefet niet verder gaat dan ons landje, wat trouwens al meer dan voldoende is.

Camille Fichefet is groot, drie en veertig jaar oud, en afkomstig uit Tamines, waar wijlen zijn vader burgemeester was. Na ernstige studies te hebben gedaan, koesterde hij samen met twee vrienden het plan een klein dagblad te stichten. Dat klein dagblad werd helaas nooit groter ! Hij had echter schik in de journalistiek gekregen of althans toch in het schrijven, want hij heeft veertien boeken geschreven waaronder zeven politieromans, twee humoristische romans, vier boeken over sport en ten slotte een uitstekende avonturenroman « Kapitein Twin ».

Hij werkte mee aan verschillende dagbladen en is thans als hoofdredakteur aan een publiciteitsagentschap verbonden. Hij heeft zelden vrije tijd, maar van deze vrije ogenblikken maakt hij gebruik om met mij voor de micro over sport te praten. Camille Fichefet heeft lange tijd de sport beoefend. Hij heeft zelfs in de ring gestaan ! Hij liep een nederlaag op en behaalde een overwinning. Daarmee eindigde dan zijn bokscarrière. Hij is een knap tennisspeler. Hij beoefent deze sport echter nog zelden daar hij te veel werk heeft. Camille Fichefet weet heel veel over sport en sportlui en is zeer rad ter tale. Het is met veel vreugde dat ik hem welkom heet in ons blad en dat ik hem het woord verleen.

PAUL FRERE

De naam Paul Frère heeft een goede klank in de autowereld.

De « Weg van de Jeugd BP » werd in alle steden waar wedrennen werden ingericht geestdriftig onthaald.

Het bewijs werd vrij vlug geleverd, dat het niet de meest roekeloze racer was die met de palm ging strijken, maar wel de kampioen die zich beheersen kon, die volledig meester was over z'n stuur, snelle en juiste reflexen bezat. Het vertragen in de bochten, het rakelings langs de koord scheren, daarin lag heel de kneep! Een fractie van een sekonde onoplettendheid was genoeg om roemloos te eindigen in het stro...

WIE DOET HET BETER ?

1959 wordt beslist een belangrijk jaar voor « De Weg van de Jeugd BP ». Je zal de karavaan heel spoedig weer op alle wegen van ons land vinden en ze komt beslist ook in je buurt. Volg deze karavaan aandachtig en laat je tijdig inschrijven, indien je wenst deel te nemen aan de selectiewedstrijden voor het « Groot Kampioenschap van België 1959 ». De winnaar krijgt een prachtige beloning.

Eliminatiewedstrijden, ingericht per provincie, zullen de racers aanduiden die mogen deelnemen aan de kwart en de halve finales.

Dank zij BP en « Kuifje » is « De Weg van de Jeugd » voor iedereen toegankelijk. Laat deze kans niet voorbijgaan.

Veel geluk, toekomstige kampioenen!

TECHNISCHE STEEKKAART

Type : « Jeudi-Sport ».
Lengte : 2.07 m.
Hoogte : 0,54 m.
Breedte : 0,80 m.
Gewicht : 93 kg.
Benzinemotor -inhoud : 48 cm3
Automatische koppeling.
Banden : 3,50 x 8.
Drukking : 0.700 kg.
Regelbare snelheid van 10 tot 40 km per uur.
Een enkele pedaal die koppeling, gas en rem beveelt.
Gebouwd door Ets. Carniel Frères.

UWE SPORTMEDEWERKERS EN CAMILLE FICHEFET

Hij is een en veertig jaar en vader van drie meisjes. Nog zeer jong, nam hij deel aan autowedrennen. Het was in de tijd toen dit voor een Belg zo niet onmogelijk, dan toch nog zeer moeilijk was. Het is niet alleen een uitstekend racer, hij schrijft ook zeer vlot en werkt mee aan binnen- en buitenlandse dagbladen. Het is wel onnodig hieraan toe te voegen dat hij over auto's en autosport schrijft! De grote autofabrieken betwisten elkaar de eer Paul Frère als inrijder van hun nieuwste kreaties te hebben.

Mijn vriend Paul was op reis op het ogenblik dat de redaktie van « Kuifje » me vroeg hem aan de lezers voor te stellen. Ik kon hem dus geen interview afnemen, maar ik heb zijn vrouw enkele vragen gesteld. Mevrouw Frère vertelde me, dat het voor Paul de grootste teleurstelling van zijn loopbaan was toen hij, twee jaar geleden, tijdens de « 24 Uren van Le Mans » de strijd moest staken. Paul Frère had deze lange en vermoeiende wedstrijd tot in de puntjes voorbereid. Hij kon hem niet verliezen, maar helaas, het regende, zijn wagen slipte, ging over kop en sleepte zelfs drie andere wagens mede die tot opgave werden gedwongen.

Paul Frère wist te Francorchamps bij de drie eerste te eindigen. Het was de éérste keer dat een Belg zulke mooie plaats verwierf sedert het ontstaan van de Grote Prijs. Paul Frère zou er aan denken niet meer deel te nemen aan grote autowedstrijden maar... wij kennen de kampioenen en wij zijn er van overtuigd dat men er niet te veel geloof mag aan hechten wanneer ze over opgeven spreken. Het zou ons genoegen doen wanneer wij hem nog lang, zij dan ook een beetje minder vlug, over de grote wegen en de autorenbanen mochten volgen, want Paul Frère is een groot kampioen!

WAT BRENGT ONS 1959 ?

VOLGEND JAAR WORDT KUIFJE

NOG BOEIENDER !

IN NUMMER 1 STEKEN WE VAN WAL MET

PANIEK IN HET DORP

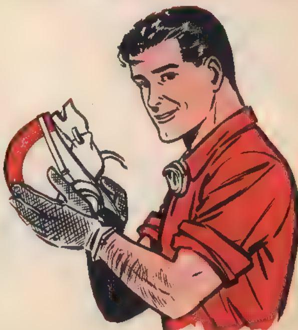
EEN SPIONAGEVERHAAL VOL SPANNING EN HUMOR

EN

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

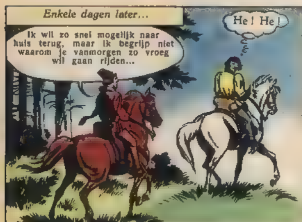
MICHEL VAILLANT

De SCHADUW van het ZWAARD

DOOR L. & F. FUNCKEN

Johan bevrijdde Philippe von Clairfond en heeft voor hem nog een verrassing...

S.O.S METEOREN !

door E.P. JACOBS

Olrik en zijn twee handlangers zijn er in geslaagd aan de politie te ontsnappen en hun schuilplaats te bereiken...

Sharkey, door de plagerijen van zijn gezellen in zijn eer gekrenkt, springt overeind. Maar op hetzelfde ogenblik doet een snijdende stem het gelach van de bandieten verstommen . . .

Houdt jullie mond !

Sharkey, breng de professor bij me !

Hum . . . O.K., chef !

En enkele ogenblikken later verlaat Sharkey, die nog steeds woedend is, brommend het kasteel . . .

Die idioten ! Ik zal het hun betaald zetten !

Hij loopt naar de oude fabriek die in de duisternis bijna onzichtbaar is. Wanneer hij bij de loodsen komt, springt er eensklaps een gestalte, gewapend met een machinepistool, te voorschijn . . .

Wie daar ?

Geen zorgen. Ik ben het, Sharkey.

Dag, Max. Ik kom de prof halen !

Hierheen, excellentie !

Een zacht geklik, een elektrische lamp flitst aan en verlicht de bouwvallige muren van de oude schuur.

De klanten maken niet te veel lawaai ?

Ho, neen, het is hier een zeer rustig hotel !

Aan de andere kant van de deur leidt een wankele trap naar een smalle, vochtige gang, waarop de cel van de professor uitgeeft.

Verdraaid ! Het stinkt hier !

He, niemand beklaagt zich daarover !

De bewaker heeft de zware deur geopend en hij richt zijn zaklamp naar de uithoek van de gevangenis . . .

Bezoek voor je, professor !

Wel, herken je je vrienden niet meer ? (1)

In de schijn van het licht ziet men de ongelukkige Mortimer met de handboeien aan . . .

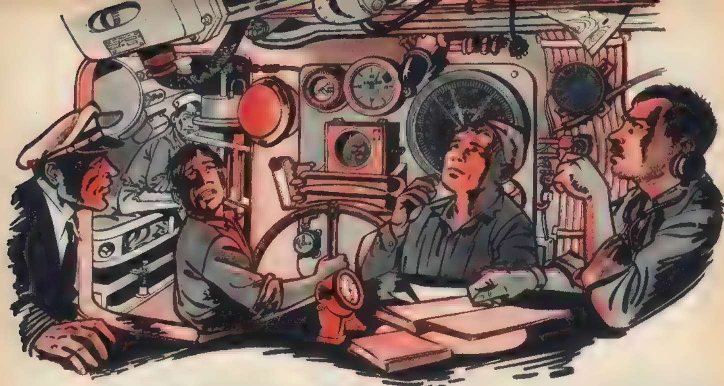

Nauwelijks heeft Mortimer een stap in de kamer gezet, of hij roept onthutst . . .

OLRIK !

(1) Zie « Het Geheim van de Grote Pyramide ».

 Je houdt van mysterieuze avonturen en daarom lees je het album « HET GELE TEKEN ». (Wordt v...

Hij stond naast

ZIJ zaten letterlijk ingeblikt in de centrale kamer van de duikmoot waarin de periscoop afdaalde. Zij waren tegen elkaar aangedrumd en stikten haast bij gebrek aan lucht. Het zweet parelde over hun gelaat, hun ogen puilden uit van onrust. Sedert dertien uren zaten ze in hun duikboot die op een diepte van veertig meter onder de wateroppervlakte gestrand was. Eensklaps ging er een schok door de metalen wanden. Zij hieven allen het hoofd op en huiverden. Een van hen riep :

DAAR zijn ze !

Zij richtten zich allemaal op en Jan, de jongste matroos, profiteerde er van om door de rijen van de ouderen naar de kaartenkamer te lopen. De schokken tegen de wanden herhaalden zich met bemoedigende regelmatigheid.

— Luister, zei een van de matrozen, dat is de duikerklok. Kijk, de schijf draait !

En inderdaad, de schijf, die de matroos met de vinger aanwees, draaide en klapte plotseling neer. Een fel licht viel op de gevangenen van de duikboot. Een gestalte daalde af en een krachtige, warme stem riep hen toe :

— Moed, vrienden !

Tientallen armen hielpen de man naar beneden. Het was een jonge luitenant die met een duikerklok was afgedaald om de bemanning van de gestrande duikboot te redden.

Jan hoorde achter hem een deur opengaan. Hij draaide zich om en zag de kapitein. De bemanning ging opzij om hem door te laten. De luitenant groette...

— Luitenant Felix.

— Kapitein Brunard.

Ondanks de ramp, had kapitein Brunard zijn rust en zijn koelbloedigheid bewaard.

Zijn bemanning had een grote bewondering voor hem.

— Ik feliciteer u, luitenant. Het is hoog-tijd...

— Ik begrijp u, kapitein. U hebt hier beslist geen gezellige uren beleefd! Veertig meter onder water! Maar nu is de nachtmerrie ten einde, ik haal u op. Ik kan echter niet meer dan acht mannen tegelijk meenemen.

De kapitein wendde zich tot de stuurman en beval :

— Schuurmans, jij vergezelt de luitenant met zeven leden van de bemanning.

De acht eerste kropen op de ladder en kwamen langs een koker in een grote duikerklok terecht, die op de duikboot bevestigd was. De koker werd gesloten en de duikerklok steeg omhoog zoals een lift, en bracht de drenkelingen weer naar het licht en het leven. De matrozen die nog in de duikboot waren, hadden weer hoop en moed en zij liepen naar hun kooi om daar een paar voorwerpen te halen die hen lief waren en die zij wensten te redden.

— Jan, de kapitein vraagt naar je, zei de ordonnans.

Jan repte zich naar de kapiteinshut en stelde met enige verbazing vast dat Brunard zijn mooiste uniform had aangetrokken. Op de tafel lag zijn met goud omzoomde pet en hij hield een verrekijker in de hand.

— Neen, een man als Brunard ontmoet men waarachtig niet iedere dag!

Toen hij vorige winter erg ziek was geweest te midden van de oceaan, was de kapitein een vader voor hem geweest. Jan ging zo zeer in zijn werk op dat hij het haast niet merkte dat de atmosfeer in de duikboot steeds verstikkender werd. Matrozen liepen langs hem heen, de duikerklok kwam neer en steeg weer omhoog. Langzamerhand liep de duikboot leeg en werd het rustiger. De ordonnans liep door de kaartenkamer en bekeek Jan met grote verwondering.

— Wat, jij bent nog hier?

— Ik ben bijna klaar. Bovendien stijg ik niet op voor de kapitein. Kijk eens naar de prachtige verrekijker die hij me heeft gegeven!

— Ja, de kapitein is een man uit de duizend!

De ordonnans klopte eerbiedig op de deur en ging dan binnen. Jan, die in de kaartenkamer was gebleven, hoorde opgewonden stemmen.

— He, dacht hij, de kapitein geeft de ordonnans een standje. Dat is eigenaardig! Gewoonlijk verstaan ze elkaar best!

Even later ging de deur open. De ordonnans kwam buiten, hij scheen zeer bezorgd.

— Ik hoop dat hij vlug een besluit neemt, want alleen wij zijn nog hier. Het is de laatste reis.

Jan beefde.

— De laatste reis... Dan moet ik van onder de tafel vandaan komen!

De kapitein verscheen in de deuropening en zei met rustige stem :

— Ziezo, ik meen dat alles geregeld is.

— Ja, bijna alles is klaar, antwoordde de luitenant. Wilt u ons volgen, kapitein?

Er viel een diepe stilte. Dan antwoordde de kapitein :

— Het spijt me, maar ik blijf hier!

— Neen, dat is niet mogelijk. Ik heb beslist niet goed begrepen!

— Dring niet aan, luitenant, het is vergeefse moeite. Laat me nu alleen.

— Maar kapitein...

— Luitenant, ik geef u het bevel mijn duikboot onmiddellijk te verlaten!

Luitenant Felix en de ordonnans groetten, de kapitein gaf hen de hand.

— God zegene en helpe jullie, vrienden En maak jullie geen zorgen om mij...

De luitenant en de ordonnans liepen traag naar de ladder toe, de kapitein sloot de deur van zijn kajuit. Jan was roerloos onder de tafel blijven zitten. Eensklaps liep er een doffe schok door de duikboot.

— Het laatste vertrek, dacht Jan. Nu is het te laat. Zij hebben mijn afwezigheid niet opgemerkt. De kwestie is nu te

de kapitein

VERHAAL VAN PAT S. PACE
GEILLUSTREERD DOOR FR. CRAENHALS

— Hier, dat is voor jou! zei hij en overhandigde de jonge matroos de verrekijker. Jan kon zijn ogen niet geloven : die prachtige verrekijker!

— Maar, kapitein...

— Ja, hij is voor jou! Jij hebt je tijdens de laatste uren dapper gedragen!

— Dank u, kapitein! antwoordde de zeeman stralend van vreugde, terwijl hij de verrekijker tegen de borst drukte.

De kapitein verdween in een aanpalend vertrek. Jan van zijn kant staarde naar de kaartenkamer, waar er een vreselijke wanorde heerste. Een heleboel papieren, die beslist veel waarde hadden, slingerden op de vloer.

— Kapitein, mag ik hier een beetje orde scheppen voor ons vertrek? Men zal uw mooie duikboot wellicht later vlot maken en ophalen...

— Ja, leg die papier maar bij elkaar.

Terwijl Jan de stukken van de grond opnam en op de tafel rangschikte, dacht hij met ontroering aan de vriendelijkheid van de kapitein.

— Er hapert iets, dacht Jan. Wat mag het wezen?...

Mannen kropen op de ladder naar de duikerklok. Luitenant Felix wisselde enkele woorden met een van zijn helpers, die was meegekomen om de bemanning in de klok te helpen. Dan werd hij door de ordonnans meegetroond.

— Is de kapitein daar? vroeg de luitenant.

— Ja, antwoordde de ordonnans. En ik reken op u om hem te overhalen, luitenant. Ik heb niet het recht hem bevelen te geven, maar het is vreselijk... Ik wil de duikboot niet verlaten alvorens wij het onmogelijke hebben geprobeerd!

Jan, welke deze woorden had gehoord, mompelde :

— God, wat wil de kapitein doen?...

Hij liet een stapel papieren vallen en gleed onder de tafel om ze op te rapen. Op dit ogenblik kwamen de luitenant en de ordonnans in de kaartenkamer. Jan hield zich koest en luisterde. De luitenant zei :

weten of zij misschien straks zullen zien dat ik er niet ben...

Hij besloot te handelen. Voorzichtig kroop hij uit zijn schuilplaats en ging naar de kapiteinshut. Brunard draaide zich bruusk om en vroeg stomverbaasd :

— Jan, jij bent nog hier?

— Ja, kapitein, ik... ik wou niet zonder u vertrekken.

De kapitein opende de armen en omhelsde de jonge matroos.

— Je bent dapper, maar je mag hier niet blijven!

— Dat zal nu wel moeten!

— Ze zullen je afwezigheid misschien opmerken...

— Dan zal het te laat zijn, kapitein.

Het werd drukkender en drukkender. Ze snakten naar adem en het zweet stroomde van hun aangezicht. Jan balde de vuisten en beet zich op de lippen. De kapitein liet zich op een stoel neervallen en scheen totaal uitgeput. Hij verborg het hoofd in de handen!

(Kom mee naar blz. 30.)

De nieuwe avonturen van CORENTIN

DE MAGISCHE

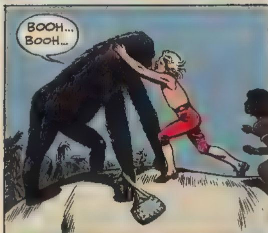
Pal, de witte olifant, werd opgeschrikt door de heer van

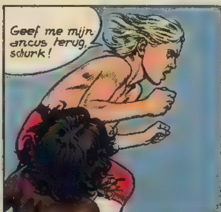

DOLK ---- door PAUL CUVELIER

St-Malo. In zijn dolle vlucht sleurt hij Kim en Corentin mee...

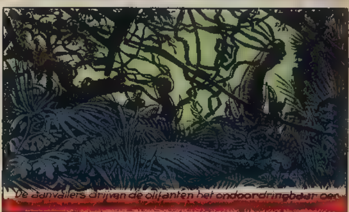

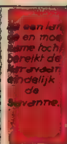

(Wordt voortgezet.)

DE ONTKNOPING NADERT

Steve Howard kon ongemerkt de hacienda van Ordenez binnendringen. Hij luistert een gesprek af tussen deze laatste en Cutter...

MIJN... hum... « vennoot » heeft juist gezien, stelde Ordenez vast. Howard heeft zijn tijd niet verloren! Wij hebben die vervloekte verkenner inderdaad op onze nek gekregen!

JA, en alleen de duivel mag weten waar die bunzing zich nu schuilhoudt!

— Vertrouw op mij, grinnikte Ordenez. Het zal niet lang duren vooraleer wij hem bij de kraag vatten en wij zijn rekening definitief vereffenen.

De Commodore scheen daarvan helemaal niet zo overtuigd.

— Ik heb mij reeds een paar keren met hem gemeten, hij is een hardnekkig en intelligent tegenstander. Met hem kan men nooit genoeg voorzorgen nemen!

Er viel een korte stilte. Ordenez scheen na te denken.

— Je hebt gelijk, amigo. Wij mogen geen risico nemen... Men kan nooit weten! Eerst en vooral zal ik dit stukje papier in veiligheid brengen dat ik tot nog toe steeds bij me droeg...

Steve, die aandachtig luisterde, boog zich een beetje voorover om te zien wat er in het bureau gebeurde. Ordenez had zijn zetel verlaten en liep naar een zware brandkast die in een van de muren stond. Ook Cutter volgde Ordenez met nieuwsgierige blik. De Mexicaan merkte dit wel en lei de hand in de zijde, schoof zijn wit vest een beetje weg en een klein revolverétui, waaruit een minuscule paarlemoeren kolf stak, werd zichtbaar.

— Pas op, Cutter, zei hij met een koud lachje. Ik ben de beste schutter van heel de grensstreek. Mijn schutterskunde was het begin van mijn fortuin!

— Ik... ik begrijp niet wat je bedoelt, señor Ordenez, stotterde de Commodore met gesmoorde stem.

— Maar natuurlijk begrijp je me! antwoordde de andere zeemzoet. Ik heb het gezien aan het lichtje dat in je ogen danste. Je dacht bij jezelf dat dit papier beslist goud waard is en dat het misschien eenvoudig zou wezen er je meester van te maken, nietwaar amigo? Je bent tot alles in staat. Je bent een schurk, Cutter... Dit papier is inderdaad een berg dollars waard. Het is het kontrakt dat gesloten werd tussen mijn vennoten en mij. Wij hebben dit getekend alvorens met de operaties te beginnen, waaraan jij zo schitterend hebt deelgenomen. Wij wantrouwden elkaar terecht en daarom hielden wij er aan alles op papier vast te leggen. Dit kontrakt verhindert onderlinge twisten, verraad en moord. Maar zie je, dit kontrakt zou een half dozijn grote financiers en zeer geziene personages naar de galg kunnen verwijzen. Het is daarom dat ik het tot op dit ogenblik steeds op mij droeg. Dat was onvoorzichtig, want tenslotte gaat er niets boven een stevige brandkoffer, nietwaar Cutter?

Spottend speelde Ordenez met zijn kleine revolver. De Commodore was asgrauw geworden en staarde Ordenez aan. De Mexicaan vervolgde:

— Maar alvorens ik dit kontrakt in veiligheid breng, zal ik je met een andere opdracht belasten, amigo. Ik wens niet dat je me in de rug zou schieten om dit papiertje te bemachtigen! Neen, protesteer niet, ik ken je goed, Commodore. Luister nu... Ik heb je nog nodig. Jij gaat van hier weg zonder je in de stad te vertonen en je rijdt naar de Arendsvallei, een vijftigtal mijlen ten zuiden gelegen. De vallei ligt te midden van de bergen, je ziet er niets anders dan gieren. Bij het begin van de vallei is er een steile weg die naar de rechterflank van de berg leidt. Wanneer je die volgt, kom je aan een verlaten mijn die mij toebehoort. Bij de ingang staat er een hut, die van de bewaker. Opgelet, hij is zeer sterk. Hij slaat krachtig toe en is doofstom. Hij gehoorzaamt me blindelings en is mij fanatiek toegewijd. Ik heb hem eens het leven gered. Je hoeft hem slechts dit te tonen, opdat hij je bevelen zou uitvoeren.

Ordenez wierp een voorwerp op het donker gepolijste hout van de schrijftafel. Steve trachtte te zien wat het eigenlijk was. Cutter, eveneens geïntrigeerd, raapte het op. Van ver geleek het op een stuk metaal eigenaardig uitgesneden en vast gemaakt aan een zwart zijden koordje.

— En wat moet ik in dat nest gaan doen? Wie zegt me dat je je niet van mij tracht te ontdoen?

— Wees niet zo dom! Indien ik dit plan koesterde, zou ik je hier dadelijk neerschieten, je weet dat ik te Nogales almachtig ben!

— Waarom stuur je me dan naar ginder?

— Om me te ontdoen van drie hinderlijke getuigen.

De ogen van de Commodore werden rond van verbazing...

— Wie? vroeg hij.

— De vrouw en de kinderen van Sanders.

Steve kreeg een schok. De vrouw en de kinderen van Sanders!... Het begin van al de rampen. De aanleiding tot de represailles tegen de Apachen en de oorlog...

— Je denkt toch niet dat ik hen in handen van de Pimas kon laten? Ze zijn te belangrijk en te gevaarlijk. Bij de Pimas konden ze ontsnappen of opgemerkt worden door de Blanken. Kort en goed, bevrijd worden op een of andere wijze... Op dit ogenblik zou onze list ontdekt zijn en al onze plannen in duigen vallen. De vrouw en de kinderen van Sanders zouden immers de Apachen van alle schuld vrijpleiten en de Pimas beschuldigen. Dit zou een heel onderzoek tot gevolg hebben gehad en dat was onmogelijk. Ik gaf de Pimas het bevel de vrouw en de kinderen niet te doden. Zij hebben ze dus eenvoudig opgelicht en naar hier gebracht, en dat zonder dat een van mijn vennoten er iets over wist. Ik heb de gevangenen van de Pimas afgekocht en ik heb hen opgesloten in een put van de afgedankte mijn onder de bewaking van mijn trouwe Enrico

TEKST VAN J.-M. CHARLIER
GEILLUSTREERD DOOR REE...

Ongelukkig genoeg kan ik op dit ogenblik geen medelijden meer hebben. Howard is bekwaam de Pimas terug te vinden en hen aan het spreken te brengen. Ik kan dit risico niet op mij nemen. Het is onmogelijk hen op dit moment nog naar een ander oord te brengen zonder de aandacht te wekken. Jij gaat dus naar hen toe en doet hen definitief verdwijnen. Een dynamietpatroon ontploft aan de ingang van de put, de wanden zullen neerstorten, ze zijn reeds lang gebarsten en dreigen ieder ogenblik in te storten... Niemand zal onder die duizenden ton rotsblokken getuigen gaan zoeken... Heb je dat begrepen, Commodore?

Er viel een stilte. Dan kuchte Cutter en vroeg cynisch:

— Hoeveel?

— Duizend dollars. Geen cent meer, en nadien wel te verstaan!

— Vijftien honderd!

— Neen, duizend!

— Goed, goed. Akkoord.

Buiten stond Steve als het ware verpletterd door walg en afkeer. Hij hoorde hoe Cutter lachend het bureau verliet.

**VOLGENDE WEEK :
DE AFREKENING**

SHERIFF TE KOOP!

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CHICK BILL

door TIBET

Kid Ordinn stelde zijn kandidatuur en wenst tot sheriff verkozen te worden. Dog Bull is er het hart van in...

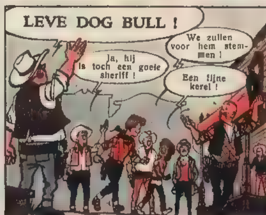

(Wordt voortgezet.)

Ken je reeds de albums « DE KAT ZIT IN DE ZAK » en « DE PIJPEKOP » met als grote helden Dog Bull en Kid Ordinn?

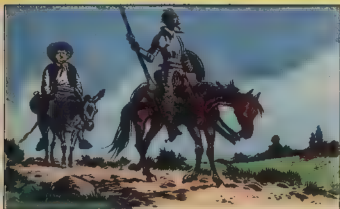
De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

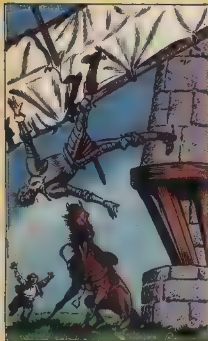
Don Quijote

« EEN fontein van hoogmoed in een dal van mizerie », dat was Spanje in de zeventiende eeuw. De koningen van Spanje eisten van hun onderdanen niet alleen eerbied, maar een soort van verering en van de andere koningen verwachtten zij, dat deze hun overwicht zouden aanvaarden. Het leek wel alsof zij er zich geen rekenschap van gaven dat hun macht ten einde, en hun land de ondergang nabij was.

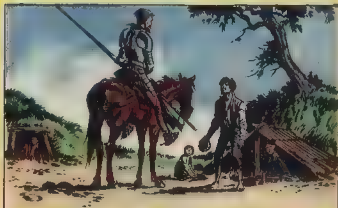
1. - IN EEN KLEIN DORP

IN een dorp van de Mancha, Argamasilla de Alba geheten, woonde er een arme edelman met name Miguel Cervantes Saavedra. Ten gevolge van een verwonding opgelopen in de slag tegen de Turken te Lepanto, was zijn linkerhand verminkt. Hij kon niet meer vechten. Hij dacht na, hij droomde en hij schreef. Uit zijn brein en zijn pen ontspoot don Quijote, die op zekere dag zijn nederig kasteel verliet gezeten op Rocinante en gevolgd door Sancho Panza.

2. - WINDMOLENS

DON QUIJOTE had veel ridderromans gelezen. Hij werd een zwervend ridder die het onrecht weer goed maakte en de zwakken beschermde tegen de aanvallen van de bozen. Hij was een dapper hidalgo en had geen schrik van de boze reuzen. Caraculiambro, waar ben je? En zie, daar kwam er een... Neen, niet één maar dertig, veertig reusachtig groot en met enorme armen! Harop, Rocinante! « Maar dat zijn windmolens! », schreeuwde de dikke Sancho Panza. Het was reeds te laat, de held liep storm tegen de windmolens. Een molenwiek schepte hem op en gooide hem zeer hoog en zeer ver, naar de droom en de zege!

3. - WAT CERVANTES NIET ZEI...

CERVANTES zei niet, dat don Quijote door een dorp trok waar armoedige lui in holen leefden. « Is het mogelijk dat jullie zo arm zijn? », vroeg hij. « Heer, kreunden de mensen, het is de schuld van de fiskus. Hij ontneemt ons alles om de ambtenaren te betalen. Denk eens aan, op vijf inwoners is er in Spanje één pennelikker. En zij hebben en voorliefde voor het geld. Zelfs de rechters zijn omgekocht...

4. - STRUIKROVERS

DON QUIJOTE kwam in een stad — Toledo of Saragossa, dat heeft geen belang — en hij stond verbaasd over het aantal struikrovers die in alle gemoedsrust konden stelen en doden. « Dat zijn de picaros, zei Sancho. En tussen die bandieten zijn er grote heren die geruïneerd werden. Men eerbiedigt hen, het is zoals met de soldaten... ». « Welke soldaten? ». « Die van het koninklijk leger! De meeste zijn officieren, maar ze werden bijna allen struikrovers. Men betaalt hun soldij niet uit, zij betalen dus zichzelf en plunderen waar zij maar kunnen. Geven de groten niet het voorbeeld? Kijk eens naar hun paleizen! ».

5. - EEN GEK OF EEN WIJZE?

DIEP ontgoocheld over hetgeen hij had gezien, keerde don Quijote naar zijn dorp terug en hij stierf er omringd van zijn vrienden. Iedereen beweende hem. Zijn laatste woorden waren: « Ik was gek en zie, nu ben ik wijs - Yo fui loco, y ya soy cuerdo! ». En dat was waar. Hij was en hij zal steeds de « Ridder van de Droevige Figuur » blijven...

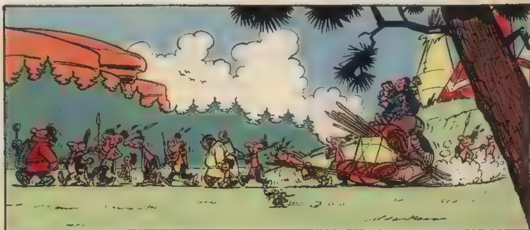
(Wordt voortgezet.)

HOEMPA*PA OP HET OORLOGSPAD

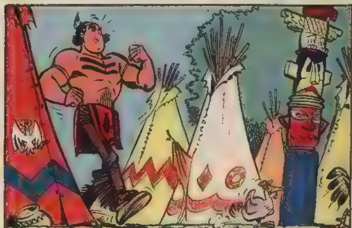
TEKST: GOSCINNY | TEKENINGEN: UDERZO

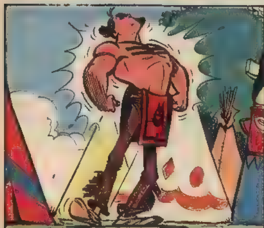
Naar de tovenaar van de Platvoeten zegt, is er een kudde bisons op komst. De Platvoeten maken zich gereed voor de jacht.

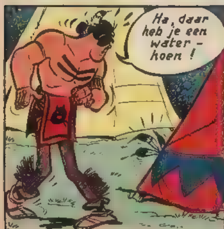

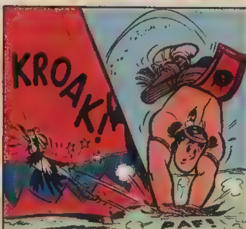

(Wordt voortgezet.)

Signor Spaghetti DOET GYMNASTIEK
Verdraaid! Ik ben een kilo verdikt!

Om slank te blijven moet men gymnastiek doen. Dat is het beste middel!

Vierduizend driehonderd... Vierduizend.......
POM
POM

HOELA HOEP!
DRINNG

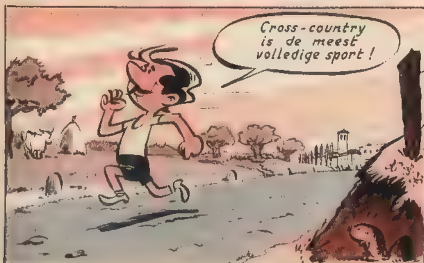

Wat? Wat is er?
Ik ben je benedenbuur, mijnheer...

...En ik verzoek je vriendelijk wat minder lawaai te maken en mijn huisraad niet te vernielen!
Hij is klein en schuchter! Ik zal hem een lesje geven!

HO JA?
JA!

EVEN LATER...
Mijn buurman doet beslist iedere morgen gymnastiek!

Ha, hier op de buiten zal ik rust hebben!

Cross-country is de meest volledige sport!

HOUDT HEM TEGEN!
1

Volgende week : PECHVOGEL

HET GOUDEN PAARD

DOOR WILLY VANDERSTEEN

Eén steen, waaraan een boodschap is gehecht, plofte neer op de schedel van Lambik...

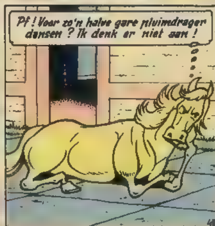

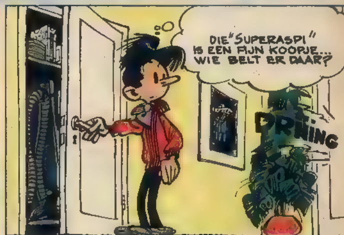
(Wordt voortgezet.)

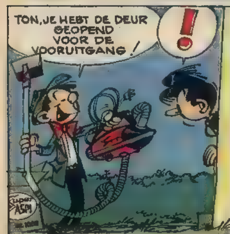
TON en TINNEKE

DOOR Franquin

ONZE VRIEND HERGE VERGEZELT

KUIFJE NAAR LONDEN

KUIFJE is over heel de wereld bekend. Onze Noorderburen, de Zwitsers, de Fransen, de Canadezen lezen de avonturen van Kuifje iedere week in ons blad met veel genoegen, en zelfs in Zuid Afrika en Indonesië beleeft men er veel plezier aan. Op het einde van dit jaar werden de albums van Kuifje en Bobbie vertaald in het Engels en ze werden in alle boekhandels van Engeland te koop gesteld. Ter gelegenheid van deze gebeurtenis werd onze vriend Hergé naar Londen uitgenodigd. Hij werd er geïnterviewd voor radio en televisie en door de journalisten met vragen bestormd. Hij won ieders sympatie.. Hier zie je enkele foto's opgenomen tijden deze reis.

Te Londen stond Hergé op de Westminsterbrug en keek naar de Theems. In de mist zie je het Brits Parlement opduiken en de beroemde Big Ben.

Hergé werd 's avonds verrast voor een uitstralram van de « Civil Services Stores ». Je ziet, Kuifje en Bobbie zijn op weg om Engeland te veroveren.

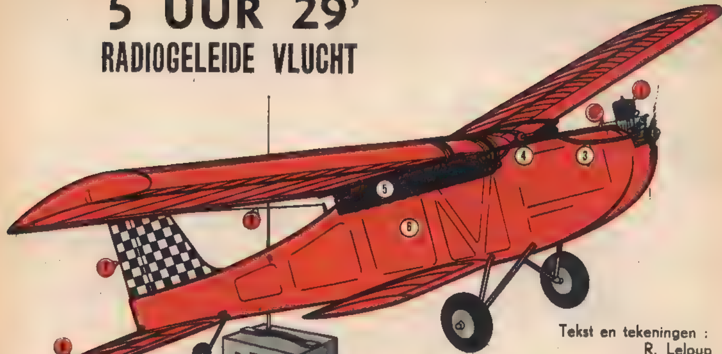
De vader van Kuifje en Bobbie aan boord van de « Discovery ». Hij glimlacht want Londen maakt zich gereed om hem te ontvangen.

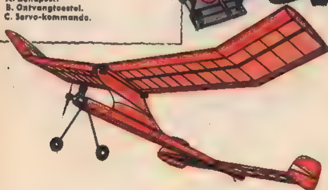
Officiële recepties, TV, radio, interviews, Hergé stond iedereen vriendelijk en glimlachend te woord. Wij zien hem hier in een vrolijk gesprek met de leiders van de « News Chronicle », een groot dagblad dat de avonturen van Kuifje publiceert.

5 UUR 29'
RADIOGELEIDE VLUCHT

1. Motor van 3 cm^3.
2. Kommando van het gas.
3. Kanalisatie van de brandstof.
4. Distributieregelaar van de brandstof.
5. Reservoirs rechts.
6. Het ontvangtoestel en de « servos » staan in de romp.
7. Kielvlak.
8. Diepteklep.
9. Antenne.

A. Zendpost.
B. Ontvangtoestel.
C. Servo-kommando.

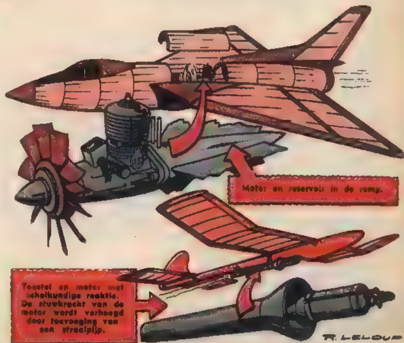
Tekst en tekeningen :
R. Leloup

Dit sensationeel rekord brengt ons op de motomodellen voor vrije vlucht. Deze vliegtuigen getrokken door hun micromotor stijgen tot op een bepaalde hoogte. Wanneer hun brandstof uitgeput is, komen ze in zweefvlucht naar beneden. Sommige toestellen zijn werkelijk zweefvliegtuigen, voorzien van een motor, terwijl andere de trouwe weergave zijn van toeristen- of zelfs van straalvliegtuigen.

In de straalvliegtuigen wordt de motor in de romp gezet, de schroef wordt vervangen door een turbine. De lucht vooraan ingezogen, wordt met kracht in de straalpijp naar achter gestuwd. Het geluid dat deze kleine vliegtuigen maken bootst op verbazende wijze het geluid van de grote straalvliegtuigen na.

Er bestaan ook kleine motoren met een scheikundige reaktie. Zij worden aangedreven door een gas dat bekomen wordt door de verbranding van een pastille in een aluminium cylinder. Het gas ontsnapt en verwekt een stuwkracht die volstaat om lichte toestellen tot op een bepaalde hoogte te brengen !

IN april 1958 werd er te Los Angeles een nieuw rekord gevestigd voor miniatuurluchtvaart. Een radiogeleid vliegtuig bleef 5 uur 29' in de lucht ! Het toestel dat dit rekord haalde, had een spanwijdte van 1,80 m en was uitgerust met een motor van 3 cm3. De brandstof was verdeeld in vier reservoirs die onder de vleugels aan weerskanten van de romp bevestigd waren. Het toestel werd van op de grond door radio geleid. Bij middel van een kleine zendpost, zond de piloot golven uit. Zij gingen naar een ontvangtoestel en werden van daar uitgezonden naar drie servo-kommando's : het ene deed de stuurinrichting werken, het andere trok het diepteroer op of liet het af, het derde werkte op het gas van de motor. Erg elegant ziet deze kampioen er echter niet uit !

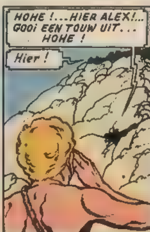

DE ZWARTE KLAUW

Onze vrienden komen in de inham, vlak onder de rots waarop het kamp ligt...

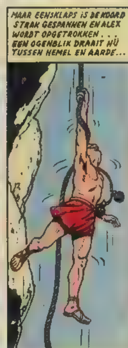

JARI in de BRANDING

De « Renzentand » stortte neer. Jimmy en zijn vrienden daalden terug af naar de vallei... **RAYMOND REDING**

(Wordt voortgezet)

DE POSTIL

DE DIREKTEUR BETAALT !...

TIJDENS het afgelopen jaar keken de direkteurs van enkele nieuwsagentschappen en dagbladen beslist een paar keer verrast op als journalisten en reporters hun rekeningen indienden. De gebeurtenissen in het Midden Oosten hebben, naar het schijnt, een bom duiten gekost. Journalisten waren soms verplicht privévliegtuigen

te huren en een lange weg af te leggen om hun artikels te kunnen doorseinen. Op de onkostenrekeningen kon men o.m. het volgende aantreffen :

Het betalen van een losgeld aan Libanese rebellen om de Syrische grens te overschrijden...	100 dollars
Het betalen van een losgeld aan Syrische rebellen om de Libanese grens te overschrijden...	200 dollars

Het is hier echter de regel dat er over deze onkosten geen woord wordt gerept en dat de direkteurs zonder verpinken betalen. Naar men ons vertelde, stond er op de onkostenrekening van re orter Albert Londres op zekere dag het volgende :

Aankoop van een kameel	1.000 frank
Verkoop van een kameel	2.000 frank

JE raadt nooit wat deze geometrisch bij elkaar geschikte bollen en staafjes voorstellen. Eenvoudig een maquette die de struktuur van een rood bloedlichaampje voorstelt en die werd tentoongesteld te New York. Om je een idee te geven hoe groot het model is, heeft de tekenaar Dr Gerard Macleod zich laten fotograferen in zijn maquette, die 3,70 m hoog is en een diameter van 7,35 m heeft. De hele zaak heeft maar eventjes 80.000 dollars gekost ! In het midden zie je de bolvormige kern van het bloedlichaampje.

HIJ STOND NAAST DE KAPITEIN

(Vervolg van blz 15.)

— Kapitein, beloof me dat u mee gaat als ze me komen halen !

— Dat zou ik wel willen, maar het is onmogelijk ! Een kapitein sterft met zijn schip.

— Kapitein, ik smeek u...

Maar de kapitein schudde het hoofd, hij zou niet meegaan.

— Vooruit nu, moed ! dacht Jan.

— Kapitein, ik beveel u met me mee te gaan indien men me komt halen. Ik tel tot drie...

De kapitein lachte.

— Dat is het moment, dacht Jan en meteen gaf hij de kapitein een flinke rechtse onder de kin.

De kapitein wankelde, gleed van zijn stoel languit op de grond. Hijgend stond Jan daar, nog een beetje verbaasd over hetgeen hij had gedaan.

— Ik denk dat hij wel enkele minuten in zwijm zal liggen, dacht hij bevend.

Hij had zijn overste neergeslagen, maar hij had thans geen tijd over de gevolgen van deze daad na te denken. Hij repte zich naar een klein plaatsje en zei luidop :

— Derde operatie : de asdic.

Een kleine lamp verlichtte het apparaat waarvan hij het gebruik kende. Hij drukte op een knop en men hoorde het « tuut-tuut » van de asdic. Ultragolven stegen door het water naar de oppervlakte.

— Ik hoop maar dat het schip er nog is en dat ze me horen !

Jan wankelde, hij zag sterretjes. Plotseling ging er een doffe schok doorheen de duikboot, de metalen wanden trilden, het valluik viel open en enkele mannen stormden de kamer binnen...

— Welke idioot bleef hier beneden en waar is de kapitein ?

Luitenant Felix en zijn twee helpers vonden Jan en deze wees hen het roerloze lichaam van de kapitein aan.

— In zwijm gevallen bij gebrek aan lucht, zei een van de redders.

— En jij, donderde de luitenant, waarom ben jij niet mee opgestegen ? Wat doe jij hier nog ?

— Ik verlaat mijn kapitein niet, antwoordde Jan.

De luitenant en zijn helpers spraken geen woord meer. Zij tilden de kapitein op en sleurden Jan mee.

— Vooruit ! Het is de hoogste tijd !

★

Enkele uren later stonden een officier en een jonge matroos naast elkaar op het dek van het schip dat hen naar de kust bracht. Zij leunden over de reling en staarden over het water uit...

— Jij was me te slim af, Jan, zei de officier.

— Ja, en dat heeft me erg veel genoegen gedaan !

— Je overste slaan... dat kan je duur te staan komen !

Maar de glimlach in de ogen van de officier sprak deze woorden tegen. Luitenant Felix kwam bij hen staan en zei :

— Ik heb goed nieuws voor u, kapitein. De specialisten menen dat uw duikboot weer vlot kan gemaakt worden en dat het mogelijk is hem binnen twee weken op te halen !

— Is dat waar ? riep de kapitein verbaasd uit.

— Ik deed er goed aan u mee naar boven te brengen, nietwaar kapitein ? Uw dood zou nutteloos geweest zijn !

PECHVOGELS

VIER zware jongens waren voor het eerst weer vrij na tien jaar. Acht maanden lang hadden zij zich de zwaarste inspanningen getroost om een tunnel te graven die hen uit de gevangenis van Springfield (U.S.A.) aan de vrije lucht bracht. Zij namen een alleenstaande wagen in beslag en reden... achteruit ! Je moet weten dat de man, die zich aan het stuur had gezet, er niets of toch weinig van kende. Met een zware plof kwamen ze met wagen en al terecht in de gracht die de gevangenis omringt. De ongelukkigen konden de deuren niet meer open krijgen en moesten wachten tot de gevangenisbewakers kwamen opdagen om hen op te pikken. Onnodig te vertellen dat de bewakers raar opkeken ze dáár te vinden !

JON

EEN NIEUWE SINT-CHRISTOFFEL

HELLWEG FRIBORD, een Deens ingenieur, vond een procédé uit dat, wanneer het in de praktijk wordt gebruikt, misschien veel mensenlevens kan redden. Het gaat om een elektrisch systeem dat allergiek is voor alkoholreuk en dat het kontakt afsluit zodra een chauffeur in staat van dronkenschap aan het stuur van zijn wagen plaats neemt !

ANTWOORD OP DE TEST VOOR TONEELSPELER IN DE WIEG GELEGD ?

12 JA. — Jij hebt talent om toneel te spelen. In afwachting dat je op de planken mag, tracht je in het dagelijkse leven natuurlijk te zijn en geen komedie te spelen !

VAN 8 TOT 11 JA. — Vermits het teater je aantrekt, tracht je van nu af kleine rollen te bemachtigen en ze goed te spelen. Studeer je rol in voor de spiegel !

VAN 4 TOT 7 JA. — Wanneer men je een rol toevertrouwt in een toneelstuk, trek jij je beslist goed uit de slag. Je voelt echter geen lust voor een carrière als toneelspeler !

VAN 1 TOT 3 JA. — Jij hebt eerder plankenkoorts en je voelt er niet veel voor iedere avond op te treden en steeds weer andere figuren uit te beelden.

NUL. — Neen, dat is geen beroep voor jou ! Denk er maar liefst nooit aan !

RAAP DE HANDSCHOEN OP

De kerstverrassing door Rik Ringers

OPLOSSING VAN MYSTERIE Nr 1

IK ben onschuldig ! riep Martino.

— Neen, antwoordde ik. Je beweerde toch dat je tien minuten voor zes uur weer terug thuis was, d.w.z. vooraleer het begon te regenen. Je hebt gelogen. In werkelijkheid ben je veel later thuis gekomen, **toen het reeds regende.** Inderdaad, toen je de motor van je auto inschakelde begonnen de ruitenwissers over het windscherm te vegen. Waarom ? Omdat zij ingeschakeld waren toen je naar huis terug reed tijdens de stortvlaag. Je hebt je auto in de garage gereden, je hebt de motor uitgeschakeld maar je bent vergeten ook de ruitenwissers af te zetten. De ruitenwissers stopten vanzelfsprekend, want zij zijn afhankelijk van de motor. Ze veegden weer over het windscherm van op het ogenblik dat je motor ingeschakeld werd...

VOLGENDE WEEK :

HET SLACHTOFFER BESCHULDIGT

GEEN IJZEL MEER !

DE weg van Slough (Groot-Brittannië) zal over een lengte van 800 m elektrisch verwarmd worden, ten einde de ijzelvorming te verhinderen. Iedere winter eist deze weg nl. een groot aantal doden ten gevolge van de ijzelvorming. De elektrische batterij zal in het asfalt geïnstalleerd worden. Zodra het nodig wordt, hoeft men slechts op een knop te drukken. De weg wordt verwarmd, de ijzelvorming daardoor verhinderd en het leven van de automobilisten is op deze weg veilig.

Geschenken van de KUIFJE's BON

De Aardrijkskunde in kleurfoto's.

België : Deel I : 9 reeksen van 10 chromo's
Deel II : 8 reeksen
Europa : Deel I : 10 reeksen
Deel II : 10 reeksen
plus 3 kaarten-reeksen
per reeks : 50 punten

De Afdrukplaatjes :
per reeks : 50 punten

De KUIFJE'S Chromo's
Vliegtuigen I : 10 reeksen
Vliegtuigen II : 10 reeksen
Luchtschepen : 6 reeksen beschikbaar
Automobiel I : 10 reeksen
Zeevaart I : 10 reeksen
per reeks van 6 chromo's : 100 punten

De Meesterwerken van de Schilderkunst :
14 reeksen van 5 kleurreproducties.
per reeks : 200 punten
De KUIFJE'S portefeuille : 200 punten
Het Ganzenspel : 200 punten
De Puzzle op hout : 500 punten

ALBUMS :
Vliegtuigen I en II -
Automobiel - Zeevaart :
gelolleerd : 60 Fr
gecartonneerd : 50 Fr
België I en II -
Europa I en II :
per album : 29 Fr
De Meesterwerken van de Schilderkunst. Deel II : 50 Fr

Stuur je bons naar de KUIFJE'S BON 1/7, P-H. Spaaklaan, Brussel 7.

OP DE PROEFBANK

DE kampioen van de juniors 1956 rolschaatsen, Jean-Claude Van Nerum, heeft de eer gehad de eerste rolschaatsen die helemaal in België werden gemaakt, te testen. De RAS rolschaatsen zijn de enige ter wereld die in gechromeerd staal zijn gebouwd. Ze zijn stevig, zeer stabiel en uitgerust met kwasi-onverslijtbare wieltjes, een rem en geluidloze kogellagers. Een gebreveteerd riempjes-systeem laat toe de schaatsen tot op 1 mm na te regelen.

Meer nog : hun prijs (345,— en 395,— F.) is zeer laag voor zo'n buitengewone kwaliteit.

Verkoopcentrum : Josaphatstraat, 119, Brussel 3.

P. - A.

Het weekblad « KUIFJE » : 13e jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel-Zuid. — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir. :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — **NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.**

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Nederland : KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389 - Abon. : 5 fl. per kwartaal.
Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris Ier
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Publiciteit : publiart

25-12-58

Kuifje in Tibet

DOOR HERGÉ

Onze vrienden vertrekken om Tchang te zoeken. Een inwoner van Nepal komt opdagen...

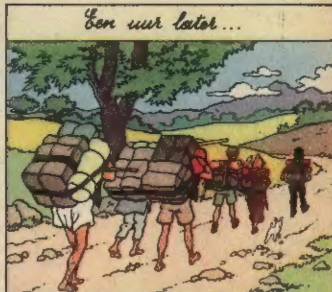

(Wordt voortgezet.